

Adakozás másoknak

Kulcsvers: „Mindig lesznek szegények a földön.
Ezért parancsolom nektek, hogy osszátok meg
bőségesen a szegényekkel és más rászoruló
izraelitákkal.”
Mózes 15:11

Kiválasztott igeszakasz:
Mózes 15:4-11

A Mózes második könyvét Isten egész törvényének összefoglalásaként írják le. A könyv szinte teljes egészében megismétli azokat a parancsolatokat és utasításokat, amelyeket Isten Mózes révén adott az izraelitáknak. Isten törvényét Izraelnek utasításként adta, amelyet követniük kellett. Mózes következő szavai megmutatják nekünk, hogy Isten törvénye egyfajta útmutató az élethez. „Az Úr parancsolta nekünk, hogy tartsuk meg ezeket a törvényeket, és féljük az Urat, a mi Istenünket, hogy mindig jó legyen nekünk, és megőrizzen minket életben, ahogy ma vagyunk.” Mózes 6:24

Isten jóságának fényében mondja Izraelnek Mózes révén, hogy ha a nép engedelmeskedik parancsainak, akkor Izraelben soha nem lesz szegénység. Tanításunk a Deuteronomium egy olyan szakaszában található, amely az istentisztelettel kapcsolatos különböző utasításokra összpontosít. Az előző fejezet az állatokat tisztákra és tisztátalanokra osztja, és utasításokat ad a tized fizetésére vonatkozóan. A következő fejezet a

páskaünnepet () és az izraeliták istentiszteleti naptárában szereplő egyéb ünnepeket tárgyalja.

A Deuteronomium 15. fejezete előrevetíti Istennek az Ézsaiás 58:6-7-ben található szavait, ahol megfogalmazza, mit vár el az istentisztelettől: „Hát nem ez az a böjt, amelyet én választottam: hogy elengedjétek a gonoszság kötelékeit, hogy feloldjátok a nehéz terheket, hogy szabadon engedjétek az elnyomottakat, és hogy minden ígát eltörjétek? Hogy megosszuk kenyerünket az éhezőkkel, és hogy befogadjuk házukba a kitaszított szegényeket; ha meztelen embert látunk, hogy ruházzuk fel, és ne rejtőzzünk el saját testvérünk elől?”

Tanításunk felvázolja, hogyan kellett az izraelitáknak élniük Isten iránti imádatukban. Minden hetedik évben meg kellett tartaniuk a szombat évet, amikor is el kellett engedni az adósságokat (Mózes 15:1-3). Meg kellett nyitniuk szívüket és kezüket a rászorulóknak előtt, és meg kellett adniuk nekik, amiben hiányt szenvedtek. (5Mózes 15:7-10). Nem lehettek feltételek. Ha szükség volt, azt meg kellett elégíteni. Nem lettek volna szegények közöttük, ha hűségesen betartották volna Isten parancsait.

Az Ószövetségben az Úr egyértelműen földi jólétet ígért az izraelitáknak, ha engedelmeskednek neki és törvényeinek, és hűségesek maradnak hozzá. Ez akadályt jelentett azok számára, akik nem ismerik el azt a tényt, hogy Jézus szolgálata miatt változás következett be a korszakokban. Sokan tévesen alkalmazták a jólét ígértét a keresztyényekre, és ez a tévedés zavart keltett az emberekben.

A földi jólét a jelen korban nem ígérve van a hűséges keresztényeknek. Ezért gyakoroljuk a szeretet törvényét mások iránt, ahogyan azt János apostol tanítja: „Jézus Krisztus életét adta értünk. És nekünk is le kell tennünk az életünket testvéreinkért. Ha valakinek anyagi javai vannak, és látja, hogy testvére szűkölködik, de nem könyörül rajta, hogyan lehet az Isten szeretete abban az emberben? Drága gyermekeim, ne szavakkal és beszéddel szeressünk, hanem tettekkel és igazságban.” 1 János 3:16-18